

Izotomične točke trokuta

Helena Halas¹ i Mea Bombardelli², Zagreb

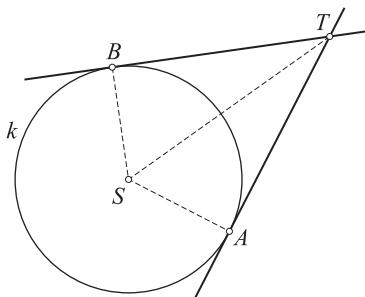
Vjerujemo da su čitatelji upoznati s četiri karakteristične točke trokuta: središtem opisane i upisane kružnice, težištem i ortocentrom. Možda neki od vas misle da su to sve, da drugih nema. Međutim, to je daleko od istine. Clark Kimberling u svojoj enciklopediji [1] opisuje čak 3587 različitih karakterističnih točaka trokuta, a popis se redovito dopunjuje.

U ovom članku upoznat ćemo dvije karakteristične točke trokuta: Gergonneovu i Nagelovu točku. Nakon toga definirat ćemo pojam izotomičnih točaka i dokazati još nekoliko teorema.

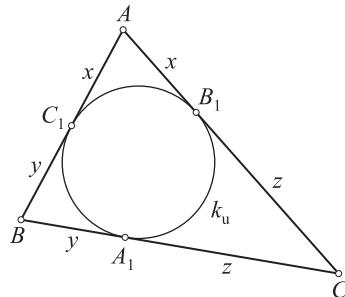
Dirališta upisane i pripisanih kružnica

Vjerujemo da je čitateljima poznata sljedeća tvrdnja:

Lema 1. *Odsječci tangenata povučenih iz neke točke na kružnicu su jednaki, tj. uz oznaće kao na slici 1 vrijedi $|TA| = |TB|$.*

Slika 1.

Slika 2.

Izračunajmo sada udaljenosti dirališta upisane kružnice od vrhova trokuta. Označimo vrhove i dirališta upisane kružnice k_u sa stranicama trokuta kao na slici 2.

Uočimo da su stranice trokuta tangente upisane kružnice. Prema lemi 1 udaljenosti pojedinoj vrha od dvaju dirališta na stranicama koje sadrže taj vrh međusobno su jednake. Stoga uvedimo oznaće $x = |AB_1| = |AC_1|$, $y = |BA_1| = |BC_1|$ i $z = |CA_1| = |CB_1|$. Sada je lako vidjeti da vrijedi $y + z = a$, $x + z = b$ i $x + y = c$, gdje su a , b , c duljine stranica trokuta. Rješavanjem tog sustava dobije se

$$x = \frac{1}{2}(b + c - a), \quad y = \frac{1}{2}(a + c - b), \quad z = \frac{1}{2}(a + b - c).$$

Uvedemo li još označu $s = \frac{a+b+c}{2}$ dobivamo sljedeću lemu:

¹ Asistentica na Građevinskom fakultetu u Zagrebu, e-mail: hhalas@gmail.com

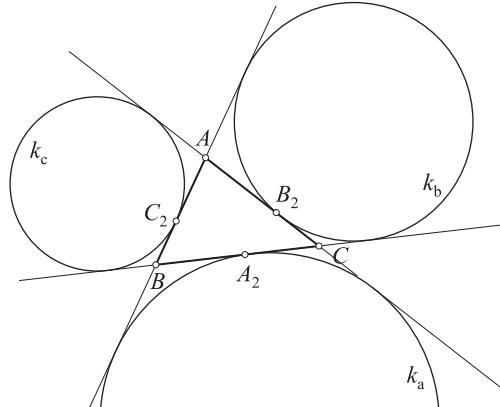
² Docentica na Matematičkom odjelu PMF-a u Zagrebu, e-mail: bomarde@math.hr

Lema 2. Neka su A_1 , B_1 i C_1 dirališta upisane kružnice k_u trokuta ABC redom sa stranicama \overline{CB} , \overline{AC} i \overline{AB} . Tada je

$$|AB_1| = |AC_1| = s - a, \quad |BA_1| = |BC_1| = s - b, \quad |CA_1| = |CB_1| = s - c.$$

Podsjetimo se što je pripisana kružnica trokuta:

Kružnicu koja dira jednu stranicu danog trokuta s njegove vanjske strane i produžetke preostalih dviju stranica zovemo **pripisanom kružnicom** trokuta.

Slika 3.

Svaki trokut ima tri pripisane kružnice (vidi sliku 3). Slično lemi 2 možemo dokazati sljedeće:

Lema 3. Neka su A_2 , B_2 i C_2 redom dirališta pripisanih kružnica k_a , k_b i k_c trokuta ABC sa stranicama \overline{CB} , \overline{AC} i \overline{AB} . Tada je

$$|BC_2| = |CB_2| = s - a, \quad |AC_2| = |CA_2| = s - b, \quad |AB_2| = |BA_2| = s - c.$$

Gergonneova i Nagelova točka trokuta

Uz upisanu i pripisane kružnice vezane su dvije manje poznate karakteristične točke trokuta. U nastavku ćemo pokazati njihovu konstrukciju i egzistenciju. No prije toga uočimo da su ortocentar, težište i središte upisane kružnice trokuta zapravo sjecišta po triju pravaca od kojih svaki prolazi kroz jedan vrh trokuta. O takvim trojkama pravaca govori sljedeći važan teorem:

Lema 4. (Ceva³) Neka su A_P , B_P , C_P točke na stranicama \overline{BC} , \overline{CA} , \overline{AB} trokuta ABC . Pravci AA_P , BB_P , CC_P prolaze jednom točkom ako i samo ako vrijedi

$$\frac{|AC_P|}{|CPB|} \cdot \frac{|BA_P|}{|A_P C|} \cdot \frac{|CB_P|}{|B_P A|} = 1.$$

³ Giovanni Ceva (1647.–1734.) talijanski matematičar

Ova činjenica poznata je pod imenom **Cevin teorem**, a njen dokaz može se naći u [2]–[6]. Tri pravca koja prolaze vrhovima danog trokuta ABC i sijeku se u jednoj točki zovemo **Cevinim pravcima**. Primijetili smo da su takvi pravci težišnice, simetrale kutova i pravci na kojima leže visine trokuta, što znači da postojanje težišta, središta upisane kružnice i ortocentra možemo dokazati pomoću Cevinog teorema ([2], [3]). Primijenimo sada taj teorem na dirališta upisane odnosno pripisanih kružnica trokuta.

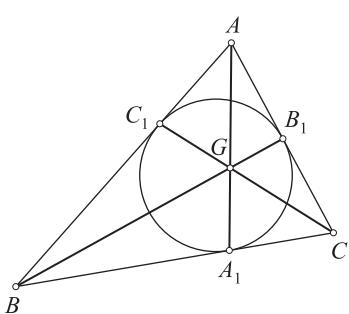
Theorem 1. (Gergonne⁴) Neka su A_1, B_1, C_1 dirališta upisane kružnice trokuta ABC redom sa stranicama \overline{BC} , \overline{CA} , \overline{AB} trokuta. Tada se pravci AA_1 , BB_1 , CC_1 sijeku u jednoj točki.

Dokaz. Po lemi 1 vrijedi

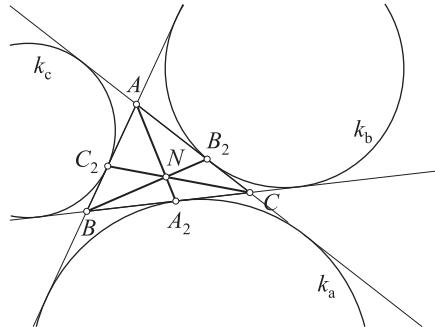
$$\frac{|AC_1|}{|C_1B|} \cdot \frac{|BA_1|}{|A_1C|} \cdot \frac{|CB_1|}{|B_1A|} = \frac{s-a}{s-c} \cdot \frac{s-b}{s-a} \cdot \frac{s-c}{s-b} = 1,$$

pa tvrdnja slijedi prema Cevinom teoremu. \square

Točka u kojoj se sijeku pravci AA_1 , BB_1 , CC_1 iz teorema 1 zove se **Gergonneova točka**.

Slika 5.

Slika 6.

Teorem 2. (Nagel⁵) Neka su A_2 , B_2 , C_2 dirališta pripisanih kružnica trokuta ABC redom sa stranicama \overline{BC} , \overline{CA} , \overline{AB} . Tada se pravci AA_2 , BB_2 , CC_2 sijeku u jednoj točki.

Dokaz je analogan prethodnom, te ga prepuštamo čitatelju.

Točka u kojoj se sijeku pravci AA_2 , BB_2 , CC_2 iz teorema 2 zove se **Nagelova točka**.

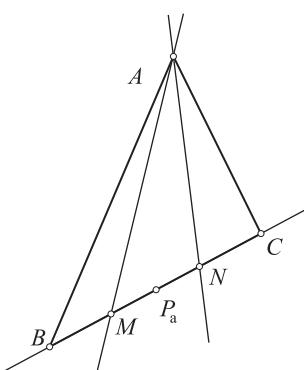
⁴ Josef Diaz Gergonne (1771.–1859. g.) francuski astronom i matematičar

⁵ Christian August Nagel (1821.–1903. g.) njemački geodet i matematičar

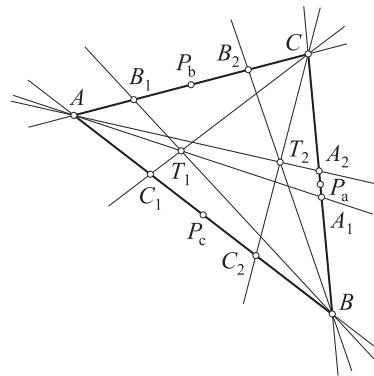
Izotomične točke

Neka je dan trokut ABC , te neka su M i N točke na pravcu BC , simetrične u odnosu na polovište P_a dužine \overline{BC} . Tada kažemo da su pravci AM i AN **izotomični**.

Iz definicije imamo dva zaključka. Prvo, promatrajući sliku 7 možemo uočiti da simetričnost točaka M i N u odnosu na polovište P_a povlači $|BM| = |CN|$ i $|BN| = |CM|$. I drugo, svakom vrhu trokuta možemo pridružiti beskonačno mnogo parova izotomičnih pravaca. Za izotomične pravce vrijedi sljedeći teorem:

Slika 7.

Slika 8.

Teorem 3. Neka su A_1, B_1 i C_1 redom točke na prvcima BC, AC i AB takve da se tri pravca AA_1, BB_1 i CC_1 sijeku u jednoj točki. Tada se njima izotomični pravci AA_2, BB_2 i CC_2 također sijeku u jednoj točki (v. sl. 8).

Dokaz. Kako se pravci AA_1, BB_1, CC_1 sijeku u jednoj točki (T_1) vrijedi

$$\frac{|AB_1|}{|CB_1|} \cdot \frac{|CA_1|}{|BA_1|} \cdot \frac{|BC_1|}{|AC_1|} = 1.$$

Neka su A_2, B_2 i C_2 točke na stranicama trokuta (ubuduće to nećemo posebno naglašavati) takve da su pravci AA_2, BB_2, CC_2 izotomični prvcima AA_1, BB_1, CC_1 redom. Prema definiciji vrijedi:

$$\begin{aligned} |AB_1| &= |CB_2|, & |CB_1| &= |AB_2|, \\ |CA_1| &= |BA_2|, & |BA_1| &= |CA_2|, \\ |BC_1| &= |AC_2|, & |AC_1| &= |BC_2|. \end{aligned}$$

Stoga je

$$\frac{|CB_2|}{|AB_2|} \cdot \frac{|BA_2|}{|CA_2|} \cdot \frac{|AC_2|}{|BC_2|} = 1,$$

te se prema Cevinom teoremu pravci AA_2, BB_2, CC_2 sijeku u jednoj točki (T_2). \square

Uočimo da teorem 3 možemo preoblikovati na sljedeći način:

Pravci izotomični Cevinim prvcima trokuta ABC , koji su pridruženi bilo kojoj točki T_1 ravnine trokuta, prolaze jednom točkom T_2 .

Bilo kojoj po volji odabranoj točki T_1 ravnine može se na ovaj način pridružiti točka T_2 . Očito je točki T_2 na isti način pridružena točka T_1 . Točke T_1 i T_2 iz teorema 3 zovemo **izotomičnim točkama** trokuta ili **izotomično konjugiranim točkama** trokuta ABC .

Dakle, postoji beskonačno mnogo parova točaka izotomičnih u odnosu na promatrani trokut. Dakako, ako možemo promatrati što je izotomična točka bilo koje točke ravnine, onda je i zanimljivo pogledati što su izotomične točke poznatih karakterističnih točaka trokuta, te jesu li i one karakteristične točke trokuta.

Teorem 4. *Težište T danog trokuta ABC je jedina točka ravnine trokuta koja je sama sebi izotomična točka.*

Teorem trivijalno proizlazi iz činjenice da je težišnica sama sebi izotomični pravac.

Teorem 5. *Gergonneova i Nagelova točka su međusobno izotomične točke.*

Dokaz. Iz leme 2 i leme 3 slijedi

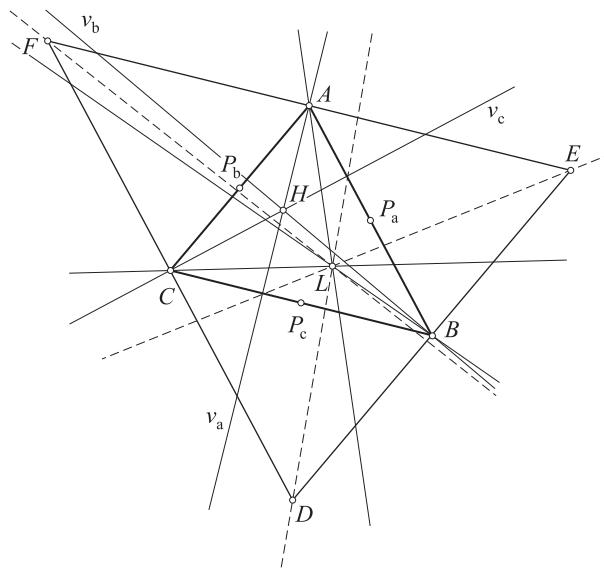
$$|AC_1| = |BC_2| = s - a,$$

$$|BA_1| = |CA_2| = s - b,$$

$$|CB_1| = |AB_2| = s - c.$$

Sada tvrdnja slijedi iz teorema 3. \square

Zanimljivo je pitanje koja je točka izotomična ortocentru trokuta.

Slika 9.

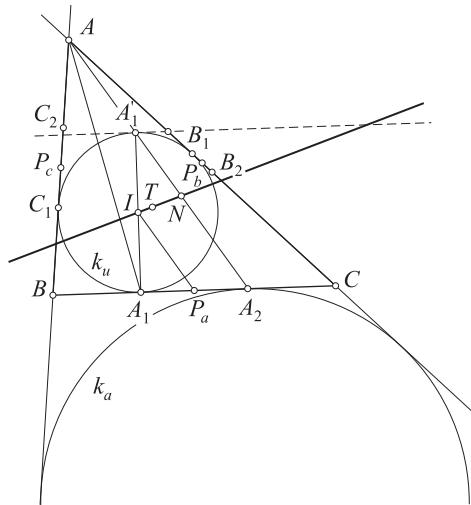
Postupkom opisanim u teoremu 3 moguće je za bilo koju točku konstruirati njoj izotomičnu točku obzirom na dani trokut. Na slici 9 točka H je ortocentar trokuta ABC , a točka L njoj izotomična točka u odnosu na trokut ABC . Može se pokazati da je točka L Lemoineova točka trokuta DEF čije su stranice paralelne stranicama danog trokuta ABC , a prolaze njegovim vrhovima. Općenito, Lemoineova točka trokuta je sjecište pravaca osnosimetričnih težišnicama trokuta u odnosu na odgovarajuće simetrale

kuta (takvi pravci nazivaju se simedijane trokuta). Dokaz postojanja Lemoineove točke možete pronaći u [4], a činjenicu o izotomičnoj točki ortocentra trokuta u [7].

Nagelov pravac

Mnogi čitatelji zasigurno su čuli za Eulerov⁶ pravac na kojem leže središte opisane kružnice, težište i ortocentar (vidi [4] ili [8]). No, nisu to jedine tri kolinearne karakteristične točke trokuta. Ovdje ćemo pokazati da Nagelova točka leži na pravcu kroz središte upisane kružnice i težište.

Teorem 6. *Neka je dan trokut ABC , te neka su T njegovo težište, I središte upisane kružnice i N Nagelova točka. Tada te tri točke leže na jednom pravcu i vrijedi $|TN| = 2 \cdot |TI|$.*

Slika 10.

Dokaz. Označimo trokutu upisanu i pripisane kružnice s njihovim diralištima kao ranije, te još označimo polovišta stranica \overline{BC} , \overline{AC} i \overline{AB} trokuta ABC redom s P_a , P_b i P_c . Ako istaknemo elemente kao na slici 10, možemo uočiti da su upisana kružnica k_u i pripisana kružnica k_a trokuta ABC upisane u kut $\angle BAC$, stoga postoji homotetija s centrom u točki A koja preslikava jednu kružnicu u drugu.

Nadalje, neka je A'_1 dijametralno suprotna točka točki A_1 na kružnici k_u , te vrijedi $|A_1I| = |IA'_1|$. Zbog spomenute homotetije točke A , A'_1 i A_2 su kolinearne. Kako znamo da su AA_1 i AA_2 izotomični pravci, vrijedi $|A_1P_a| = |A_2P_a|$. Sada možemo zaključiti da je $\overline{IP_a}$ srednjica trokuta $A_1A_2A'_1$, pa je pravac IP_a paralelan pravcu $A_2A'_1$.

Neka je h homotetija s centrom u točki T i koeficijentom -2 . Budući da težište dijeli težišnicu $\overline{AP_a}$ u omjeru $2 : 1$, računajući od vrha trokuta, homotetija h preslikava točku P_a u točku A . Poznato je da svaka homotetija preslikava pravac u njemu paralelan

⁶ Leonhard Euler (1707.–1783. g.) švicarski matematičar, fizičar i astronom

pravac. Homotetijom h pravac IP_a preslikava se u njemu paralelan pravac koji prolazi točkom A , a to je pravac AA_2 . Analogno se pravac IP_b preslikava u pravac BB_2 . To znači da se točka I pri homotetiji h preslikava u sječište pravaca AA_2 i BB_2 , tj. u Nagelovu točku N . Time smo pokazali $|NT| = 2 \cdot |IT|$. \square

Pravac koji prolazi kroz središte upisane kružnice trokuta, težište i Nagelovu točku nazivamo ***Nagelovim pravcem***.

Napomena. Slično se dokazuje kolinearnost točaka na Eulerovom pravcu (vidi [8]).

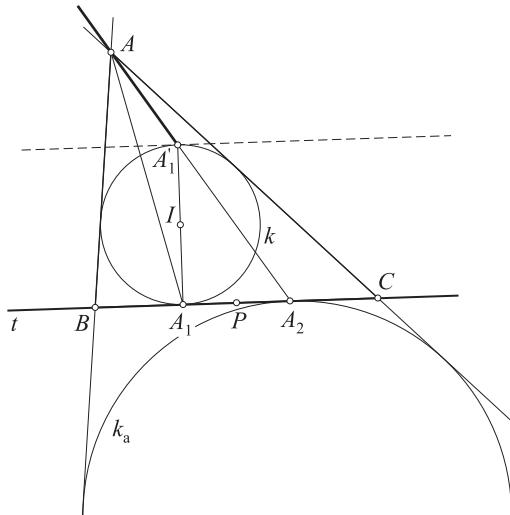
Zadaci s natjecanja

Za kraj navedimo dva zadatka.

Zadatak 1. Kružnica k i njezina tangenta t nalaze se u jednoj ravnini, a točka P je na t . Pronađi geometrijsko mjesto točaka A za koje vrijedi: postoje dvije točke B i C na t tako da je P polovište dužine \overline{BC} , a kružnica k je upisana u trokut ABC .

(33. IMO 1992., Moskva, vidi [9])

Rješenje. Neka je A_1 točka u kojoj tangenta t dodiruje kružnicu k čije je središte I , a točka A'_1 dijametralno suprotna točki A_1 na kružnici k . Uzmimo sada točku A i odgovarajuće točke B i C na tangentu t tako da je kružnica k upisana trokutu ABC , kao na slici 11.

Slika 11.

Nadalje, neka je A_2 točka na BC takva da je pravac AA_2 izotomičan pravcu AA_1 . Obzirom da je A_1 diralište upisane kružnice trokuta ABC i stranice \overline{BC} , po teoremu 5 je točka A_2 diralište pripisane kružnice trokuta ABC i stranice \overline{BC} , a ta kružnica je kružnica s dosadašnjom oznakom k_a . Prema definiciji izotomičnih pravaca znamo da je udaljenost dirališta A_1 od vrha B jednaka udaljenosti dirališta A_2 od vrha C . Ranije smo spomenuli da postoji homotetija s centrom u točki A koja preslikava upisanu

kružnicu k_u trokuta ABC u pripisanu kružnicu k_a tog trokuta, pa su točke A , A'_1 i A_2 kolinearne. Nadalje, lako je vidjeti da za svaku točku A na pravcu A'_1A_2 takvu da je A'_1 između A i A_2 , postoji trokut ABC koji zadovoljava uvjet zadatka.

Dakle, ako s A_1 označimo diralište kružnice k i pravca t , s A_2 točku simetričnu diralištu A_1 u odnosu na točku P , te s A'_1 točku na kružnici k dijametralno suprotну točki A_1 , onda je traženo geometrijsko mjesto točaka A dio pravca A'_1A_2 , i to polupravac s vrhom A'_1 koji ne sadrži točku A_2 .

Ideje koje smo vidjeli u članku mogu se primijeniti u sljedećem zadatku koji prepuštamo čitatelju.

Zadatak 2. Neka je ABC trokut s kutovima α , β , γ i upisanom kružnicom k_u . Spojnica dirališta pripisane kružnice i stranice \overline{BC} s vrhom A siječe kružnicu k_u u dvije točke; neka je A_1 sjecište bliže vrhu A . Analogno se definiraju točke B_1 i C_1 . Odredi kutove trokuta $A_1B_1C_1$.

(Izborni natjecanje za MEMO, 2008.)

Literatura

- [1] CLARK KIMBERLING, *Encyclopedia of Triangle Centers*,
<http://faculty.evansville.edu/ck6/encyclopedia/ETC.html>
- [2] B. DAKIĆ, *Cevin poučak i neke osobite točke trokuta*, Matematika i škola, broj 21, Zagreb, 2003, str. 31–33.
- [3] D. VELJAN, *Cevin teorem i “osobite” točke trokuta*, Matematičko-fizički list, broj 174, 1993, str. 65–71.
- [4] D. PALMAN, *Trokut i kružnica*, Element, Zagreb, 1994.
- [5] A. MARIĆ, *Poučci elementarne matematike*, Element, Zagreb, 2006.
- [6] Y. SORTAIS, *La géométrie du triangle*, Hermann, Éditeurs des sciences et des arts, Pariz, 1997.
- [7] <http://mathworld.wolfram.com/IsotomicConjugate.html>
- [8] D. BAKOŠ, Z. KOLAR-BEGOVIĆ, *Eulerova kružnica*, Matematičko-fizički list, broj 237, 2009, str. 23–28.
- [9] Ž. HANJŠ, *Međunarodne matematičke olimpijade*, Element, Zagreb, 2009.
